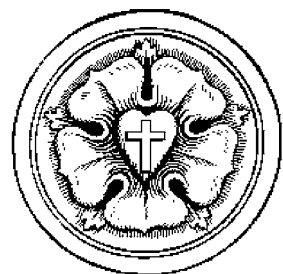

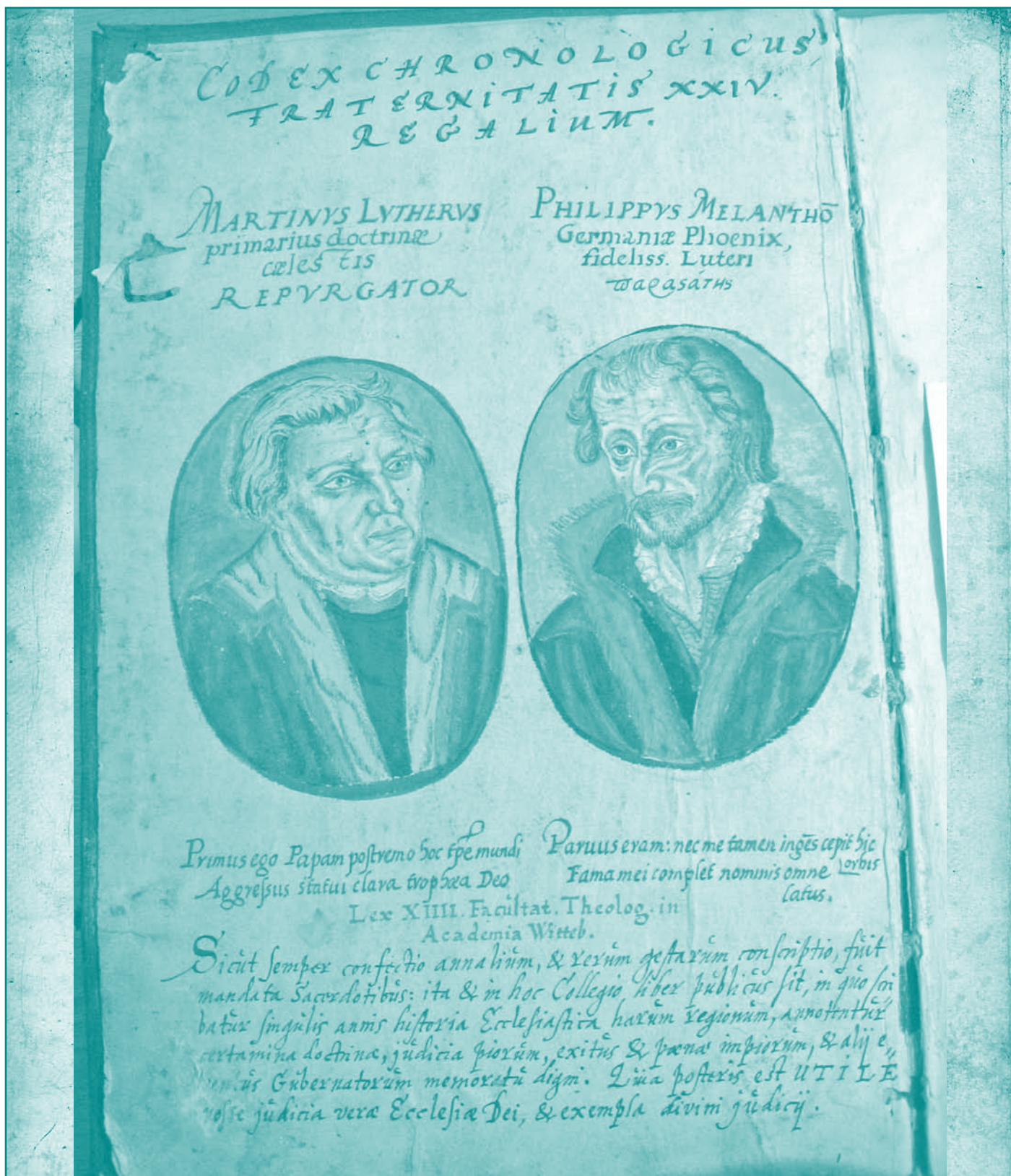
Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

2013. év 3. szám

Tarévkezdés - Reformáció

Az Evangélikus Hittudományi Egyetem 6. évét, gyakorlati évnék hívják. Ekkor a teológusok egy tanéven keresztül egy kijelölt gyülekezetben tekintenek bele a lelkészi szolgálatba. Ebben az évben Pongráczné Győri Boglárka - Szigethy Szilárd lelkész mentorsága alatt - Tabon töltötte ezt az időt. A gyakorlati évet lezáró vizsga a vizsgaistentisztelet, melynek ígéhirdetését közöljük. Szentháromság ünnepén, ami egyben hittan tanévzáró is volt, Szabó Lajos, a Hittudományi Egyetem rektora és Percze Sándor, a Győr-Ménfőcsanakai lelkész érkezett Tabra. Az istentisztelet különlegessége, hogy a textust a gyermekek mondták el.

A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. Amikor meglátták őt, leborultak előtte, pedig kétségek fogták el őket. Jézus hozzájuk lépett, és így szólt: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 20,16-20)

Mi ez, ha nem csoda? Amikor a gyermekek mosolygós arccal, vidám tekintetekkel elmondják azokat a szavakat újra, 2000 évvel később, amelyekkel Jézus küldte ki tanítványait! Mi a csoda, ha nem az testvérek, hogy 2000 év távlatából szól az ige. Szól az örömhír. Itt és most mi is a szemünk előtt látjuk beteljesülni mindazt, amit Jézus várt tanítványaitól. Azt mondta nekik, menjetek el és az emberek ismerjék meg az ő szeretetét, az ő irgalmát, az ő hatalmát! Azt mondta nekik, menjetek el, és tegyetek bizonyosságot az Isten jóságáról és hirdessétek ezt szüntelenül! És milyen jó, hogy ma itt összegyűlve az Isten házába ezt tapasztalhatjuk meg!

Talán emlékeznek a testvérek, Pünkösöd hétfőn az istentiszteleten a csodákról is szó esett. Én most látom igazán a csodát megvalósulni, hiszen a missziói parancs csodálatosan teljeseedik be a szemünk előtt, mert szól az ige, szól a misszió parancs szép meghívója most 2000 évvel később a tabi kicsinyek szájából.

Szól az ige, de persze nem csak ilyenkor a tanévzáró istentiszteleten, hanem szólt egész évben is. Szólt, amikor hittan órákon együtt voltunk, talán néha fáradtan, talán néha elcsüggedve, vagy épp örömben, vidámságban! Szólt az ige hétről hétre az istentisztelet közösségében is! Milyen jó volt az elmúlt évben is látni sok kicsi gyermeket az Isten házában! De szólt az ige akkor is, amikor hittanos táborban hosszú napokat töltöttünk el együtt, talán még emlékeztek rá és idén újra átélhetjük majd!

Beteljesedett ebben az évben is Jézus parancsa és kérése itt a mi kis gyülekezetünkben, Tabon is!

Beteljesedett az a parancs és kérés, amit röviden így tudnánk most összefoglalni: hívjunk minél több embert Jézushoz. Milyen különös lelkészjelöltként személyesen is átélni hétről hétre ennek a hívásnak a különlegességét. A kedd délutáni hittanóra mindig a gyermekek összegyűjtésével és a hittanórára hívásával kezdődött itt a tabi iskolában. Sok kis evangélikus fiú és lány várta a legkülönbözőbb osztályokban, hogy bekopogtassak

és hívjam őket hittanórára. Minden kedd délután tehát nekem a hívással, az összegyűjtés perceivel kellett, hogy kezdődjenek. És nekem ez személy szerint üzenet értékű volt hétről hétre! Nem elég csak beszélni, nem elég csak bizonyosságot tenni az Isten szeretetéről, hanem kell a gyermekeket, de a felnőtteket is hívni, gyűjteni elsőként! Mert csak így lesz eredményes a tanítványi lét!

Milyen jó, hogy a kis alsós gyerekek mindig meghalották a hívást. Milyen jó érzés az testvérek, amikor az ember belép az osztálytermekbe és mosolygós arcok fogadják, és azon nyomban kerülnek elő a hittankönyvek, a tolltartók, hogy induljon gazdájával együtt a hittanórára! Feltöltődés volt nekem látni ezeket a mosolygós arcokat!

Milyen jó lenne, ha az Isten hívását felnőttként is meg tudnánk így ilyen örömmel és boldogan élni. Ám fájón kell szembesülnünk azzal, hogy bizony a korral, a felnőtté válással, az élet nehézségeivel szembetalálkozva a hívás öröme egyre kevesebb mosolyt csal már az arcunkra, míg végül teljesen belefáradunk mindebbe.

Testvérek nincs ez így jól. Mert olyan rövid az élet és olyan csodákról maradunk le akkor, amikor a hívást elutasítva inkább a magunk feje után megyünk.

Jézus tehát elsőként hív, de rögtön a hívás mellé oda tehetünk egy második szót is, mert Jézus parancsol is. És itt most különösen is a lelkésznek, a hittanárnak, sőt testvérek a szülőnek és keresztszülőnek kell önmaga felé fordulni. Mert a parancs az parancs. Jézus azt mondja, menj el! Nem azt mondja: Ha akarsz, menj el! Nem azt mondja, ha úgy gondoljátok, menjetek el! Nem! Szó sincs lehetőségről! Parancsot ad! Azt mondja, menjetek el és akivel találkoztok, akiket rátok bíznak, akik szembe jönnek veletek életetek útján azokat tegyétek tanítvánnyá! Kemény szavak ezek, ami elől szeretünk mi felnőttek gyorsan kitérni. Ez nem az én dolgom, ez nem az én feladatom, ez nem az én megbízásom mondjuk sokszor! Sőt alkalmas sem vagyok én minderre!

Pedig ez, testvérek nincs így! A gyermekekkel idén is tanultunk számtalan történetet a tanítványok életéből is akár, amelyek mind-mind azt bizonyítják, hogy mindannyian, ha van Istentől kapott bátorságunk és erőnk, akkor szólhatunk és a parancsnak engedelmeskedhetünk!

Emlékezzünk csak együtt vissza Péter személyére! Hogy ki is ő valójában! Hogy milyen csúnyán megtagadta Jézust háromszor is, pedig előtte esküdözött Jézusnak, ő sosem lenne rá képes. Vagy ott van Máté a vámszedő, az egyszerű kis pénzéhes csaló, akiben Jézus mégis meglátja a lehetőséget. De sorolhatnánk tovább a többi tanítványt is, akik egyszerű halász emberekként élték az életüket. Jézus nekik parancsol! Őket hívja el, őket választja ki és nekik mondja azt: menjetek el és tegyetek tanítvánnyá minden népet.

Mindezeket számba véve, talán látjuk már, hogy nincs alkalmatlan ember az Isten örömhírének közvetítésére! Nincs alkalmatlan ember, csak olyan aki nem akar tudomást venni arról, hogy ő maga is kiválasztott és elhívott az Isten szőlőskertjébe! Egyszer valaki úgy fogalmazott Istennél, Isten egyházában nem létezik munkanélküliség! Nincs olyan ember, aki, ha odalépne elé azt kapná válaszul, hogy nincs már több munka! Emlékezzünk csak a szőlőmunkások példázatára! Akár mikor lépnek be a szőlőbe a munkások mindig akad mit tenni.

Jó ezt tudni, jó ezt tudatosítani magunkban! A parancs ki van adva! Jézus a feladatot elmondja! Nekünk már csak el kell kezdeni munkálkodni!

De hát talán éppen ez a legnehezebb. Munkálkodni. Gondoljunk csak bele! Egy hittanórán figyelni a gyermeknek! Odafigyelni arra, amit tanul, amit hall! Az a legnehezebb! A játék már könnyen megy, de a tanulás, a munka mindig nehéz.

Hát, milyen jó meghallani Jézus bátorító szavát, hogy ő velünk van és velünk lesz mindig az úton! Milyen megnyugtató örömteli ez az ígéret, hogy az az Úr, aki eddig is velünk volt, aki csodálatos módon, sokszor hihetetlen körülmények között is megtartott és vezetett, azt mondja: veletek vagyok minden napon a világ végezetéig! Nemcsak néha, hanem minden nap. Nemcsak egy ideig, hanem a világ végezetéig!

Ugye értjük! Nem azt mondja, néha el eljövök és majd megnézem minden rendben zajlik-e. Nem azt mondja, majd facebookon tartjuk a kapcsolatot és ha baj van rám

írhattok. Nem azt mondja, majd egyszer - egyszer bekapcsolom a mobilomat és kommunikálhatunk! Nem! Ő azt mondja, és ha ő mondja, akkor ez így igaz: VELETEK VAGYOK!

Értitek ennek a lényegét? Ez azt jelenti, hogy ő, amikor a hívásnak eleget tesztek, amikor a parancsát teljesítitek, akkor ő ott van veletek, egészen közel hozzátok és ő maga segít, ha gyengülsz, emel, ha esni készülsz, vagy épp visszahúsz, ha túl nagyot ugrottál! Veled lesz! Velem és veled van minden napon a világ végezetéig. Csodála-

tos ígéret ez testvérek! Olyan ígéret, amit ha megértünk, ha felfogunk, akkor rádöbbenünk arra, hogy megajándékozottak vagyunk!

Kedves Szülők, Kedves Gyerekek! Tanévzáró alkalmunkon záró mondatokként, a tanító, a szülő, a gyermek, a hatodéves, a mentor is visszatekint az elmúlt egy évre. Amikor nézegetjük az elmúlt év képeit, visszaemlékezünk arra a sok - sok eseményre, amelyet együtt élhettünk át. Nézegetve az aratási hálaadó ünnepség képeit, amikor elkezdődött hivatalosan a gyakorlati évem, lassan 10 hónappal ezelőtt ugyanilyen ünnepi alkalmon vehettünk részt. Akkor ott álltam az oltár előtt és személyes áldást kaptam Szilárdtól. Hívást kaptam ide és jöttem, amiért azóta is hálás vagyok.

Látjuk tehát, mennyit változtunk kívülről és belülről ebben az évben. Megannyi élmény, esemény! Megannyi öröm és bánat történt velünk az elmúlt egy évben! DE bármilyen történhet velünk, az a bizonyosság, amit Máté megfogalmaz evangéliumának végén, az kell, hogy a szemünk előtt legyen: „...és íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” Ámen!

Várjuk a gyülekezeti beszámolókat, egyéni bizonyágtételeket, hozzászólásokat, verseket, rövid novellákat a szerkesztőség címére, lehetőleg elektronikus formában.

Következő számunk 2013. ádventben jelenik meg!

Búcsú Sebestyén Győzötől

A Kapernaum 2012.2. számában „Köszönjük, Győző!” címmel Kostyál László felügyelő köszönte meg Sebestyén Győző zalaegerszegi „pénzügyminiszternek” a gyülekezetben végzett szolgálatát. Alig egy évvel később Istenünk haza szólította. Búcsúztatásán, 2013. június 7-én a templomban az igét Szabó Vilmos lelkész hirdette.

Siess, Uram, hallgass meg, mert odavan a lelkem. Ne rejtse el orcádat előlem, mert olyan leszek, mint a sírba leszállók! Hadd halljam minden reggel, hogy hűséges vagy, hiszen benned bízom! (Zsolt 143, 7-8/a)

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Amikor elbúcsúzunk Sebestyén Győzötől, nagyon sok emlék tódul a szívünkbe. Tegyük is meg ezt csendben, a templom csendje segít is ebben. Az emlékeket tereljük Isten elé, aki jobban látja a mi emlékeinket is, mint mi magunk.

Győző keveset beszélt a hitéről, de amíg egészsége engedte mindig itt volt a templomban, az igehallgató gyülekezetben. Keveset beszélt hitéről, de amikor valami nehéz feladat előtt álltunk, csendesen tudott a gondviselő Istenre mutatni. Amikor a napi gondok gyötörtek, akkor tekintetünket visszairányította a gondviselő Istenre. Eddig is megsegített bennünket, Isten ezután is velünk lesz. Amikor aggódtunk a jövő miatt, mi lesz 5 év múlva, akkor azt mondta, most a mai gondokat kell megoldani. Minden napnak elég a maga gondja. Köszönöm Istennek, hogy ilyen munkatársat és barátot adott nekem 2001-ben.

Győző szeretett a régi napokról beszélni, büszke volt vasi származására, de boldogan mutatta meg a anyakönyvben, hogy őt már ebben a templomban keresztel-

ték, itt konfirmálkodott. A zoltáros is a megtapasztalt kegyelemről szól, amely hordozta. A mostani állapota, már-már a sírba szállóhoz hasonló, csak Isten gyors segítése adhat menedéket. Ezt a segítséget Isten elhozta a vágyakozó emberi szív számára Jézus Krisztusban, aki meghalt értünk a kereszten, és feltámadt.

A zoltáros Isten szövetségében él, alázatosan, engedelmesen szolgál Istennek, teljes hittel ragaszkodik hozzá, bizonysgot tesz szeretetéről. Mindez bűnbánatban élést jelent.

Oda állítjuk majd a keresztet Győző sírjára és ráírjuk Sebestyén Győző élt 78 évet.

Ez a kereszt nem az férj, az édesapa, a nagypapa, a testvér szenvedését hirdeti, hanem Jézus Krisztusét Ez a megváltás, ebben reménykedünk. Ez az ige az Úrban való bizalomra hív. Isten előtti megállásról énekeltünk. Ezt a keresést megáldja az Úr.

Amikor először lett beteg Győző, ő sem akarta elhinni, hogy rajta is foghat a betegség, hogy az ő szíve is beteg lehet, hiszen a fizikai munkát és pihenést bölcs egyensúlyban tartotta, s amikor ez valóság lett, utána mindig csendesebb, mindig lassúbb lett.

Szinte átéltük Ady sorait.

Mikor elhagytak,

Mikor a lelkem roskadozva vittem,

Csöndesen és váratlanul

Átölelt az Isten.

Amikor mi már nem foghatjuk az erősen szorító kezét, amikor a család gondoskodó szeretete már nem ölelheti át, Isten kegyelme átöleli őt. Ebbe az ölelő kézbe tegyük le magunkat is, hogy Krisztusért az Úr színe előtt újra örvezzhessünk.

A 78. születésnap felemásra sikeredett. Ott volt a család, de Győző, már alig vett tudomást az általa nagyon szeretett unokákról. Csendesen szundikált.

Ha ez az atyai ölelés vesz körül bennünket, akkor majd az, ami itt töredékes volt, Jézus Krisztusért az örökké valóságban teljes lesz. Ámen

Lelkészavatás a Kaposvári Evangélikus Egyházközségben

2013. augusztus 10-én szombaton, a kaposvári evangélikus templomban került sor Pongráczné Győri Boglárka ordinációjára. Az új lelkész nem ismeretlen Kaposváron,

a kaposvári evangélikusok között, hisz lelkész férjével immár két éve szolgál a gyülekezetben. Zsúfolásig megtelt templom fogadta az evangélikusok himnuszára bevonuló lelkészek sorát. A helyi gyülekezet tagjai mellett együtt ünnepeltek a testvéregyházak képviselői, valamint tabi, alsósági és sok-sok dunántúli közösségből érkező evangélikusok.

Pongráczné Győri Boglárka a 139. Zsoltárt választotta ordinációs igeként: „*Uram te megvizsgálsz és ismeresz engem. Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra. Csodálatos nekem ez a tudás, igen magas, nem tudom felfogni.*” Szemerei János püspök ige-

hirdetésében Boglárka életének négy alapvető állomására hívta fel a hallgatóság figyelmét. A hitbeli meggyökerezés helyszínére Alsóságra, a szülőfalura, ahol a kemenesaljai evangélikusság erős és kitartó hűsége egy életre szóló alapot jelenthet a lelkészi pályán. A hitbeli növekedés helyszínére a Soproni Evangélikus Líceumra, valamint az Evangélikus Hittudományi Egyetemre, ahol az Istenhez tartozás és az elhívás mélyülhetett az új lelkészben. Végül pedig Kaposvár városára ahol Pongráczné Győri Boglárka megkezdte lelkészi szolgálatát augusztustól. A prédikációban Szemerei János kérte az új lelkészt – mint egyfajta utódját Kaposváron – szolgáljon szeretettel és Krisztusra figyelve a somogyi megyeszékhelyen.

A liturgiában Dr. Szabó Lajos, az Evangélikus Hittudományi Egyetem rektora, illetve a helyi gyülekezet lelkésze, az új lelkész férje Pongrácz Máté segédkezett. Az istentisztelet ünnepélyességét a gyülekezet énekarának, valamint zenekarának szolgálata emelte. Az úrvacsorai közösség után az új lelkész imádsága zárta az Istentiszteletet, majd köszöntésekre került sor. Az elhangzott személyes köszöntések mind arról tettek tanúbizonyságot, hogy Pongráczné Győri Boglárka mosolygós, kedves személyige Istentől kapott talentum, amely áldás és ajándék a szerető Istentől. A sok tekintetben megható és bensőséges ünnepet végül szeretetvendégség követett, ahol kötetlen beszélgetésre, találkozásra, valamint az új lelkész további köszöntésére kerülhetett sor.

Gyülekezeti nap Nagykanizsán

Szentháromság vasárnapján, május 29 – én tartottuk meg a már hagyományos gyülekezeti napunkat Nagykanizsán. Az úrvacsorai istentiszteleten Deméné Smidéliusz Katalin lelkész hirdette Isten ígését. Ezt követően a „Ziránó” – bábszínház művészei, Varga Péter és Pfeifer Zsófia ajándékoztak vidám és tanúságos percekkel mind a gyerekeknek, mind a felnőtteknek. Délre elkészültek a presbiterek által készített finom falatok, s az asztalközösség alkalmat adott egymás jobb megismerésére is.

Délután Szvorák Katalin Kossuth díjas énekművész előadása jelentette a nap fénypontját. A különböző felekezetek énekkincséből, valamint népdalokból összeállított műsora mindenkit lenyűgözött. Az est zárásaként a balatonboglári „Seven Houses Gospel Choir” – Czöndör István lelkész vezetésével indított Isten iránti hálára, dicsőítésre mindnyájunkat.

Lapzárta után

2013. augusztus 25-én iktatták be hivatalába **Makoviczky Gyula** lelkészt Nagykanizsán. Az ő bemutatására a következő számban lesz lehetőségünk. Addig is kívánjuk Isten gazdag áldását életére és szolgálatára!

A csurgói ifjúság nyári programjai

Kedves olvasó, kedves testvérek, szeretném megosztani nyári tábori élményeinket. Gyülekezetünk, a Csurgói

Evangelikus Egyházközség az idei, 2013-as nyáron három táborába is hívogatta a gyermekeket és az ifjúságot. Isten kegyelméből, mindhárom tábor fantasztikusan telt és zárult. Jó volt, az Isten igéje körül az együttlét. Jó volt látni a gyermekek, szülők, nagyszülők mosolyát. Jó volt látni az áldozatkész testvérek hozzájárulást, természetbeli adományait, segítségét.

Július 1-től 6-ig tartott a napközis gyermek-tábor melynek mottója „Érj célba te is!” Pont, mint egy sport edzői felszólítás. Jöjj közénk, értékes vagy, állj be a sorba, állj be a csapatunkba és versenyezz, és természetesen érj célba te is! A tábor alatt olyan hithősökkel ismerkedtünk meg, akiket Isten elhívott, akikkel egy csapatban „játszott”, megismerkedtünk olyan hithősökkel, „versenyzőkkel”, akik nagyot estek a pályán, de azt is megnéztük, hogy az Edző biztatására hogyan álltak fel és értek célba! Megismerkedtünk Gedeonnal, az irgalmas samaritánussal, Máriával és Mártával, Dáviddal és még több hithőssel, versenyzővel. Természetesen a pályára hívás is elhangzott. Isten téged is, titeket is megszólít: pályára barátom, pont rád van szükségem, veled indulok én, és biztatlak! „*Harcold meg a*

hit nemes harcát!” Összesen 16 voltunk a gyermektáborban. A legtávolabbi településről, Lucfalváról Barkó Lilla érkezett, mint szolgáló. De a helyi szolgálói kör is kitett magáért, Varga Zsuzsanna, a dramatizált bibliai történet feldolgozásán túl, rengeteget segített a konyhában. Köszönet a gitáros segítőknek, Tamás Zsanettnak és Szerecz Dávidnak. Köszönet Szaka Bernadettnek a néptánc oktatásért és Szerecz Anikónak a kézműves foglalkozásért. Istené legyen a dicsőség! Töltse ki reánk is Szentlelkét!

Július 15-től 20-ig tartottuk a II. napközis gitártábor. A gitározásról, énekvezetésről, Isten dicsőítéséről szólt a tábor. Természetesen, mindenek előtt figyelve Istenre, mint alkotókra, aki nemcsak teremtőnk, de olyan inspiráló Személy, aki indít bennünket Neve dicsőítésére. Isten alkotta kezünk, fülünk, szemünk, értelmünk és fantáziánk, a zenei képességünket, önkifejezésünket. Érdemes hát oda figyelni Rá. Kicsoda is Ő, mit akar az én életemben, és hogy „mit is jelent egyáltalán ez az egész”. A reggeli és esti áhítatok olyan bibliai igékről szóltak, amik a zenével, illetve a húros hangszerrel kapcsolatosak. De mindig „Isten hívása hangzik, hogyha az Ige szól”, mert bizony még az én életemmel is terve van, és a kedves olvasó életével is. Délelőttönként a zene el-

mélet mélységeivel ismerkedtünk. Megismerkedtünk a legalapvetőbb fogalmakkal, egészen a hármas és négyes

összhangzattanáig. A délelőtti foglalkozások záró órájában pedig begyakoroltuk az elméletet, néha egy órát is a kották felett töltöttünk. A délután a gyakorlatról, magáról a gitározásról szólt. A gyakorlati képzés, kezdők és haladók csoportban zajlott. A kezdők csoportját Kulcsár Márton hatod éves teológus hallgató vezette, az ő segítői voltak: Jeszencsák Lilla, Papp Dominika és Szerecz Dávid. Köszönjük nekik szolgálatukat, Istennek legyen dicsőség! A haladó csoportot én magam vezettem, de ez igazából nem is csoport munka volt, hanem egyéni munka mindenkivel külön-külön. A kezdők és a haladók is nagyon sokat fejlődtek. Adja Isten, hogy ez további tanulásra indítsa a fiatalokat, illetve szolgálatra, Istent dicsőítésre.

Július 22-től 27-ig Piliscsabán, a Bétel Evangélikus Missziói Otthonban voltunk több fiatallal az Evangélikusok Közössége az Evangéliumért missziós alapítvány szervezésében. Hétfőn délután indultunk mikro busszal és estére értünk a festői szépségű Budapesttől mintegy

25 km-re, a Pilis, a Gerecse és a Budai-hegység által közrezárt, Dorogi-medence délkeleti részén fekvő Piliscsabára. A tábor témája önvizsgálatra indított mindannyiunkat, hiszen a téma, a János szerinti evangélium 8. fejezetéből az első tizenegy vers alapján volt: „*Mit érdemel ez a bűnös?*” Az ember olyan könnyen ítélkezik és tör pálcát mások felett, olyan könnyen megjegyzést tesz, de mi van akkor, ha ez a bűnös én vagyok? Miért is ítélkezem én? Van jogom ítélkezni? De az emberek mégis ítélkeznek, és még magamat is rajta kapom, hogy elítéltem a másikat. Megvizsgáltuk mit mond Isten, mit tesz Jézus ilyen esetekben. Felemelő volt látni és megérteni: a büntelen Jézus, az aki egyedül követ dobhatna a bűnös nőre. Az ítélet helyett inkább azt mondja: „*Én sem ítéllek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!*” Áldott, Istenre figyelő táborban vehetünk részt. Több fiatal úgy döntött: mint ítéletre méltó bűnös ember, elismeri bűnét és kegyelmet kér Jézustól, aki kegyelmes a bűnös asszonyhoz is.

Élménybeszámoló zárásaként, hadd osszak meg egy éneket, amit Piliscsabán tanultunk:

*Add át a szívedet Jézusnak,
Megtisztítja, meggyógyítja,
Betölti Szentlelke életed,
S legyőződ önnönmagad.*

*Refr: Mondd, mire vársz, mondd, merre jársz,
Hogy Jézus szavára meg sem állsz?*

*Lejár a kegyelem oly hamar,
Ó, lélek siess, haza!*

*Add, át a szívedet Jézusnak,
Boldog lehet, az életed,
Ne szolgálj tovább a bűnödnek,
Szabaddá csak Ő tehet!
Refr:*

A piliscsabai tábor igehirdetései, előadásai meghallgathatóak: <http://eke.lutheran.hu/hangtar.php> oldalon. Isten áldjon mindnyájunkat, adjon ébredést, testi és lelki növekedés!

Györgyi Zsolt

„Ímé, mily jó, gyönyörűséges a testvérek egysége!”

Egy út, amely megmutatja, milyen egy igazán jó testvérgyülekezeti kapcsolat. Egy beszámoló a rengeteg élményről és a megszámlálhatatlan szeretetről, amit ezen az úton kaptunk. Egy út, ami tovább visz Magyarország határán. Egy út, amely megismertette a másik ország szokásait, hagyományait, különlegességeit.

Nagykanizsának a testvérgyülekezete Salo gyülekezete, Finnországban. Már 22 éve tart a kapcsolat és 2 évente szoktunk találkozni, hol itt Nagykanizsán, hol Saloban. Most mi rajtunk volt a sor, így mi utaztunk el egy 30 fős csapattal Finnországba.

Az első napunk igazából utazással telt. Voltak közöttünk olyanok is, akik először repültek és nem féltek, de voltak olyanok is akik nem először repültek és mégis féltek. Mikor odaértünk hatalmas, nagy ölelések fogadtak bennünket és mosolygó arcok. Elmentünk, elfoglaltuk a szállásunkat, amely Naarilaban található, egy ifjúsági központban. Vacsoráztunk és utána jött a szokásos Finn szaunázás és fürdés. A második napunk volt a legemlékezetesebb ebben a 8 napban. Elvittek minket egy gyönyörű helyre, egy igazán varázslatos templomba, melynek nagyon különleges és megrendítő a története. Ez a templom egy kicsike szigeten található, Tyrvää városában. A templomot felgyújtotta egy tolvaj és utána a gyülekezet elhatározta, hogy újra felépítik. Amint elkezdték építeni 3 héttel később megint felgyulladt. Utána nem tudták, hogy mi tévők legyenek, de az egyik idős ács-mester felszólalt és ezt mondta: „A háborút túléltek, akkor ezt is túl fogjuk. Építsük fel újra.” Mindezek után egész Finnországban kihirdették az önkéntes munkára való jelentkezést, akik segítettek újjáépíteni. Több mint 400 ember összegyűlt és újjáépítették az egész templomot. A Templom a KÖSZÖNET és a MEGBOCSÁTÁS nevet kapta. A harmadik napot Saloban töltöttük. Ott megnéztük az új városházát, amely nagyon modern és gyönyörű új épület. Majd délután visszamentünk Naarilaba és ott találkoztunk azokkal a családokkal, akikhez a hétvégére voltunk elszállásolva. Énekeltünk nekik ifjúsági énekeket

és népdalokat. Együtt vacsoráztunk, és amikor elmentek mireánk még várt egy vacsora. Kint a szabadban esti palacsinta és kolbászsütés volt. Majd a már megszokott szauna est. Mi fiatalabbak azért fociztunk is esténként, de legfőképpen amikor időnk volt azt, zenéléssel töltöttük.

A negyedik napunkat Serkisaloban töltöttük, itt egy előadást hallgattunk meg a várossal, majd utána elmentünk egy olyan templomba, ami körül egy temető volt. Megnéztük az ifjúsági központot, majd ott ebédeltünk. Este a Finn- Magyar baráti társaság vendégei voltunk. Egy nap mi körülbelül hétszer ettünk. Ugyanis volt reggeli aztán délelőtti sütizés, majd jött az ebéd. Utána a délutáni kávé és süti, majd az elő vacsora, fővacsora és az utóvacsora. Az ötödik napon Naantaliba mentünk. Naantalit nevezik a Nap városának, mert ott mindig süt a nap. És a Kegyelem Völgyének is nevezik. Megnéztük a Szt. Brigitta templomot, majd utána az elnöki nyári rezidencia parkját. Este már a vendégfogadóink vártak minket otthonukban. Vasárnap közösen elmentünk az Istentiszteletre, amelyen Édesapám: Deme Dávid prédikált. Mindannyian együtt vettünk finn testvéreinkkel úrvacsorát. Majd késő

délután kezdetét vette a búcsúvacsora, melyet finn néptánc és éneklés színesített. A vacsora igazi finn különlegességekkel volt tele. Hétfőn elindultunk hazafelé, először Helsinkibe mentünk, ott felszálltunk a repülőgépre és szerencsésen megérkeztünk Magyarországra.

Így telt el a felejthetetlen hét. Utunkat végig kísérte: Matti Lähdekorpi és Kirsi Rantala lelkész nő és a volt saloi igazgató lelkész: Jouko Pukari. Külön köszönet tolmácsaink, Anna Väyrynen és Zámbo Ildikó fáradságos, türelmes szolgálatáért!

Deme Julianna

Somogy – Zalai Biciklitúra

34. 48. 28. 3. – aki már próbálta vagy legalábbis már eljátszott a gondolattal, hogy mi lenne, ha a Balatont

körbe biciklizné, az talán tudhatja, hogy milyen helységeknek a távolságai ezek a számok. A Somogy – Zalai Egyházmegye balatoni kerékpártúrát szervezett július 27-30-a között. A megye vállalkozó kedvű fiataljait, idősebb tagjait hívta erre a hosszú hétvégére.

Az előzetes, nagyon meleg időjárás ellenére is megkezdtük a túrát. A találkozási pont péntek délelőtt a fonyódi vasútállomás volt, ahova Kaposvárról, Ecsenyből, Mernyéről, Somogyszilből érkeztek. A pénteki kitűzött cél 34 km, a Fonyód – Keszthely távolság volt. Meglepően hamar elérkeztünk az első pihenő helyre, Balatonmáriára. Az ottani szabad strandon és a Pannika presszó árnyékos padjain próbáltuk átvészelni a nagy délutáni meleget és újabb lendületet venni a maradék távra. A gyönyörű tájba merülve, régi romokat is megtekinthettünk. Keszthelyre érkezve az evangélikus templom mellett, rövid kipakolás és rendezkedés után míg Márcz Zoltán a vacsoráról gondoskodott, addig páran a Helikon strandon hűsítették magukat. Visszaérkezve már a kész pincepörkölt várta a felfrissült biciklizőket! Az első napot lezárva egy kellemes beszélgetés zajlott tengernyi szűnyog kíséretében

A másnapi 48km elég kemény célnak tűnt. A közös reggeli indulás után aztán kezdetét is vette kerékpározás. A nap melege mindenkit próbára tett fiatal, idősebbet egyaránt. Ám mindez ellenére a mosolygás, a vicc mesélés, a jó hangulat megmaradt. Egyrészt kárpótolt bennünket a táj, a gyönyörű balatoni táj, másrészt a finom illatok – elhaladva 1-1 büfé mellett, harmadrészt pedig azok a hideg vizes csapok, amik mellett újra és újra lehűthettük

magunkat. Délidőben elérkeztünk Szigligetre. Egy kis szusszanás után lehetőség volt felmenni a várba és onnan kitekinteni a Badacsonyra és a környező hegyekre. Utána aztán Révfülöpig meg sem álltunk. Talán bátran mondhatom ez volt a legnehezebb szakasz. A Badacsony dimbes-dombos utjai, az egyre fokozódó meleg – egyedül csak az lebegett a szemünk előtt, milyen jó lesz a Balatonba fürödni és hűsölni. És valóban. A déli part „sokasétálunkmiutánvalameddigérvíz” érzés után, az északi parton szembesültünk arról, hogy nem is olyan alacsony most a Balaton víz szintje. Leírhatatlan érzés volt számomra is a megtett út után belecsoobbanni a vízbe. Hogy miért kellett ennyire sietnünk szombaton? Hónapokkal ezelőtt a Kaposvári Gyülekezet kórusa meghívást kapott Kaposra, a Művészetek Völgyébe. A kerékpározók közül többen jelezték, hogy szívesen meghallgatnák a kórus majd egy órás koncertjét. Így miután elfoglaltuk a szállásunkat, amit ezúton is köszönünk a Szabó házaspárnak, külön busszal mentünk át Kaposra. Utána aztán mindenkit elmerülhetett a fesztivál szintű forgatagban. Majd a kaposvári kórusvezető, Vönöczky Gábor ábrahámhegyi pincéjéhez kaptunk meghívást, ahol méltóképpen zártuk, ezt a kicsit sem könnyű napot. Közben, akik ott maradtak Révfülöpön azok újra gyönyörködhetek a Balaton vízében.

Harmadik nap viszonylag kisebb táv várt bennünket. Körülbelül 28 km távolság volt Révfülöp és Tihany között. Már korán reggelt éreztük azt, hogy nagyon meleg lesz. Útközben folyamatosan próbáltuk enyhíteni szomjunkat és persze mindig jól esett egy kicsit pihenni. Tihanyba elérve a rév fele vettük az irányt. Ott felszálltunk a kompra és áthajóztunk Szántódra. Így kicsit lecsíptük a Balaton keleti részét, de úgy gondoltuk az elején, amikor még csak tervbe volt a kerékpártúra, hogy 3 nap alatt ennyi távot lehet kényelmesen teljesíteni. Kérve a kompból, akinek volt kedve még tovább mehetett a 3 km-re fekvő Földvárra, ahol a szabad strandon pihenhetett a vonatindulásig.

A kerékpározók nem kis távot tettek meg. Nem kis erő kellett ahhoz, hogy a nagy meleg ellenére bírják. Ám mindezek mellett meg kell említenem azt a szerviz kocsit, ami végig kísért bennünket. Ervin vezetésével, aki nem melleleg egy profi bicikliszerelő, vitte a holmijainkat és mindig jó kedvre derített bennünket. Hálásan köszönjük neki, hogy segített és kísért bennünket.

Így tette meg Somogy – Zala kis csapata ezt a közel 110 km-t!

Pongráczné Győri Boglárka

Misszió, életjel vagy látszat?

Beszámolót készültem írni három alkalomról, melyet a zalaistvándi gyülekezet területén bonyolítottunk le a nyáron ...
 – Harmadszor volt a Zalavölgyi Kultúrtivornya keretében gyermek játszóház Zalaszentgróton. Naponta 20-25 lurkót hoztak el szüleik, hogy együtt játsszunk. Ebben az évben különös figyelmet fordítottunk a szülőkkel való különbeszélgetésre, melyet nagy érdeklődéssel vártak és fogadtak. Jó volt a különböző élethelyzetben élő családok nevelési kérdéseiről úgy beszélgetni, hogy épülhetünk egymásból.

– Zalaistvándon már másodszor rendeztünk olvasótábort. Ennek a különlegesnek mondható tábornak az a célja, hogy segítsen a gyerekeknek elolvasni és megérteni az iskolai kötelező olvasmányt. Idén Jókai Mór: Az aranyember című regényét dolgoztuk fel. Naponta 100-120 oldal elolvasásának fáradtsága mellett idő volt a különböző feladatok megoldására, és a játékra is. Természetesen szeretnénk, hogy ezek a fiatalok beépüljenek a hívők közösségébe. A gyülekezet minden nap süteményekkel látta el a tábor lakóit.

– A templomban felújított orgona adott apropót arra, hogy a hálaadó ünnep egyben a falunap kezdő istentisztelete legyen. Együtt hallgathattuk Dr. Wagner Szilárd egyházzenesz bemutató koncertjét, mellyel a hangszer adottságait és lehetőségeit mutatta be. Az igehirdetésben (5Móz 7,6-12. alapján) megerősítette Isten a vele kötött szövetséget, de felhívta a figyelmet akaratának megtartására is. Az istentiszteleten Bolla Krisztina kántor kísérte a gyülekezeti éneket, és az énekkar szolgálata tette teljessé az ünnepet.

– A templomban felújított orgona adott apropót arra, hogy a hálaadó ünnep egyben a falunap kezdő istentisztelete legyen. Együtt hallgathattuk Dr. Wagner Szilárd egyházzenesz bemutató koncertjét, mellyel a hangszer adottságait és lehetőségeit mutatta be. Az igehirdetésben (5Móz 7,6-12. alapján) megerősítette Isten a vele kötött szövetséget, de felhívta a figyelmet akaratának megtartására is. Az istentiszteleten Bolla Krisztina kántor kísérte a gyülekezeti éneket, és az énekkar szolgálata tette teljessé az ünnepet.

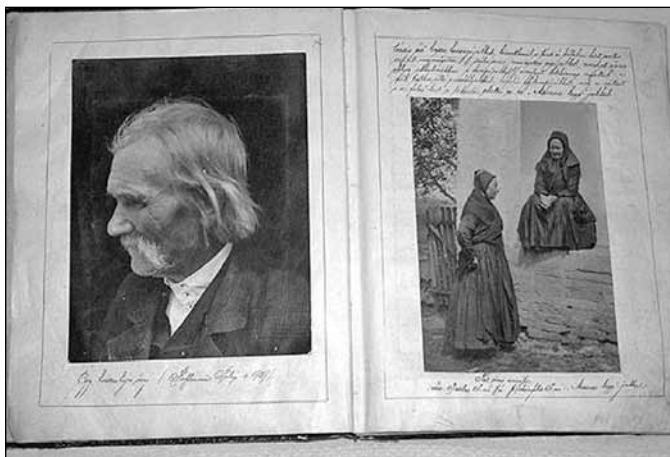
Szóval: beszámolót készültem írni három alkalomról, melyet a zalaistvándi gyülekezet területén bonyolítottunk le a nyáron, de a címben elhangzó dilemmával találtam szemben magam.

A kérdésre csak egy választ találtam: Istent kell kérnünk ezek megáldására és felhasználására!

Ő adja, hogy ezen programok ne csak a maroknyi gyülekezet életjelei, hanem rámutató és hozzávivő alkalmi lehessenek és a jövőben is igényt támasszanak a különböző lehetőségek missziói kihasználására. Adja a Szentlélek, hogy a résztvevők életében is jó helyre hulljon az elvetett mag. Hiszen, amit elvégeztünk, nem a mi érdemünk, csak feladatunk, hogy rámutassunk és hirdessük az Ő dicsőségét.

Koczor György

REFORMÁCIÓ 500. KÉPEK ÉS TÖRTÉNETEK

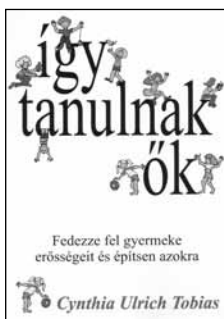

A reformáció 500. éves évfordulójára készülve mel-
lékeljük a következő képet. Az Ön feladata az, hogy a
Szerkesztőség címére (8933 Zalaistvánd, Arany J. tér 2.;
gyorgy.koczor@lutheran.hu) beküldje a képhez kapcsolo-
ló gyülekezetet, illetve, hogy mit ábrázol. (Segítséget
az egyházmegye vagy az egyházkerület történetét feldol-
gó könyvekben talál!) A megoldást a következő számban
közöljük!

Beküldési határidő: **2013. október 15.**

Az előző számban megjelent képen Kutas Elek és felesége látható a zalaistvándi templomban. Kutas Elek nem csak a gyülekezet lelkésze volt, hanem a Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye első esperes is 1953-1957-ig.

KÖNYVAJÁNLÓ

Cynthia Ulrich Tobias:

Így tanulnak ők

„Az a célom, hogy egyfelől abban segítsem olvasóimat, hogy felfedez-
zék a különböző életszemléleteket,
másfelől, hogy olyan, gyorsan meg-
tanulható praktikus módszerekre
tegyenek szert, amelyekkel segíthet-
nek a gyermeknek, hogy veleszüle-
tett erősségeiket a tanulás sokféle nehézségeihez tudja
igazítani mind az iskolában, mind az életben.” Így a
tanév elején ajánljuk a könyvet minden szülőnek és peda-
gógusnak, hogy felfedezhessük, hogy nincs kezelhetetlen
gyerek (és felnőtt), csak mindenki a saját tanulási és
életszemléleti szintjén reagál a külvilágra! Beszerezhető
a Parakletos könyvesházban (<http://bolt.parakletos.hu>)

Evangelikus egyházmegyei nap Kaposvár, 2013. október 19. Téma: „Ti vagytok a föld sója”

- 09.00 – Érkezés, éneklés – kaposvári gyülekezet énekkar segítségével
- 09.15 – Áhítat: Kőszeghyné Raczkó Zsuzsanna
- 09.30 – Dr. Kránitz Mihály előadása a hitről
- 10.15 – Dr. Korányi András előadása a toleranciáról
- 11.00 – Szünet
- 11.30 – Fórumbeszélgetés a hitről és a toleranciáról
- 12.00 – Ebéd
- 13.00 – Vásár: Luther kiadó • Borkóstolás • Somogy-szili méz • Ecsenyi levendula • A kaposvári gyülekezeti tagok által felajánlott könyvek ... (jelentkezőket még várunk!)
- 13.30 – Gyülekezeti sőtartók bemutatása
- 14.30 – A balatonboglári Seven Houses Gospel Choir koncertje
- 15.30 – Záró áhítat: Smidéliusz Zoltán

A nap folyamán a gyermekek számára felügyeletet és foglalkozást biztosítunk.

Szeretettel várjuk a Somogy-Zalai Egyházmegye összes gyülekezetének küldöttségét!

ÚJRA MEGJELENT A DUNÁNTÚLI HARANGSZÓ!

A MEGRENDELÉS FELŐL
ÉRDEKLŐDJÖN GYÜLEKEZETÉBEN!

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja
MEGJELENIK EGY ÉVBEN NÉGYSZER

Felelős kiadó: **Smidéliusz Zoltán esperes**

Felelős szerkesztő: **Koczor György**

Telefon: +36 20/824-3444

Email: gyorgy.koczor@lutheran.hu

A szerkesztőség címe: **8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.**

Készült az Asperján Nyomdában

Tördelés: **Renzol Dekor Reklámstúdió** Zalaszentgrót

„Ti vagytok a föld sója”

Jézus mondja:
„Ti vagytok a föld sója.”
Egyházmegyei csendesnap
Kaposvár
2013. október 19.
Szeretettel várjuk kedves Testvéreinket

Evangélikus egyházmegyei nap
Kaposvár, 2013. október 19.